Στον πολιτικό που ρωτά για την ηθική στην πολιτική (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 3 Σεπτεμβρίου, 2012

Από το γράμμα σας κατάλαβα, ότι είστε διατεθειμένος να αναγνωρίσετε κάποια **ειδική ηθική για την πολιτική**, διαφορετική από την ηθική στις άλλες δουλειές και τις ανθρώπινες σχέσεις. Τούτο δεν μπορεί να σημαίνει τίποτα άλλο, όσο και αν εκφράζεστε προσεκτικά και λεπτά, παρά ότι **εκείνο που στις καθημερινές ανθρώπινες ασχολίες θεωρείται άτιμο να αναγνωριστεί στην πολιτική ως τίμιο και εκείνο που στις υπόλοιπες ανθρώπινες σχέσεις θεωρείται άπρεπο στην πολιτική να αναγνωριστεί ως ευπρεπές**. Τούτη η επικίνδυνη ροπή δεν είναι κάτι πρωτοφανές· δυστυχώς ο λαός μας έχει αρχίσει όντως να θεωρεί την πολιτική ως μια ειδική ηθική, δηλαδή ανήθικη. Όμως κι εσείς κι εγώ συχνά έχουμε ακούσει από το λαϊκό στόμα την εξής κρίση περί κάποιου: «Εσύ όντως νομίζεις ότι αυτός λέει την αλήθεια; Όχι, αυτά είναι πολιτικάντικα».

Βλέπετε, πόση είναι ο άβυσσος μεταξύ τής δικής σας ροπής και της λαϊκής κρίσης; **Τη δική σας ιδιαίτερη πολιτική ηθική ο λαός απλά την ονόμασε εξαπάτηση**. Αλλά εσείς πρέπει να υπολογίζετε τη λαϊκή κρίση, εφόσον η πολιτική με την καλύτερή της έννοια είναι λαϊκή εργασία, και μάλιστα μία από τις μέγιστες λαϊκές εργασίες. Εσείς θα θέλατε να βρείτε κάποια ιδιαίτερη τεχνική, με την οποία ο λαός να προκόψει και το κράτος να κρατηθεί. Και αυτήν την ιδιαίτερη τεχνική, αναπόφευκτα παρόμοια με την τεχνική τού παίχτη στα ζάρια, εσείς θα θέλατε να την ονομάσετε πολιτική ηθική. Εγώ δεν αμφιβάλλω ότι τα δικά σας κίνητρα είναι ευγενικά, όμως όλα τ' άλλα που λέτε πέφτουν έξω από τον κύκλο τής ηθικής, έξω από τον κύκλο τού χριστιανισμού, και έξω από τον κύκλο τού πολιτισμού.

Τούτο είναι προϊστορικό παιχνίδι και ανταγωνισμός μεταξύ τού πιο ισχυρού και του πιο αδύνατου, κατά το οποίο **εάν δεν βοηθά το υποκριτικό χαμόγελο, βοηθούν τα δόντια με τα νύχια**, και αντιστρόφως. Σ' όλα αυτά ο λαός λέει: «**το δίκαιο κρατά τη γη και τις πόλεις**». Εάν εσείς περιφρονήσετε αυτό το σιδερένιο αξίωμα του λαού μας, ακούστε τι ισχυρίζονται οι πολιτισμένοι Αγγλοι: «Η τιμιότητα είναι η κάλλιστη πολιτική». Υπήρχε καιρός στη μακρά πολιτική μαθητεία των Αγγλων, όταν και σκέπτονταν διαφορετικά. Αλλά **η εμπειρία τούς έμαθε, ότι πράγματι η τιμιότητα είναι η κάλλιστη πολιτική**. Ένας μεγάλος Αμερικάνος πολιτικός έχει πει: «**Όταν οι Αμερικάνοι αρχίσουν να πηγαίνουν στο κοινοβούλιο με τέτοιες σκέψεις και αισθήματα όπως πηγαίνουν στην εκκλησία, τότε το κράτος μας θα είναι σταθεροποιημένο και ο λαός μας ικανοποιημένος**».

Ακόμα και στην αρχαιότητα στα αγαπητά μας Βαλκάνια **δοξάστηκαν εκείνοι οι πολιτικοί, οι οποίοι στις δημόσιες λαϊκές ασχολίες κρατούσαν τους ίδιους ηθικούς κανόνες όπως και στις δικές τους ιδιωτικές**. Θυμηθείτε τον **δίκαιο Αριστείδη** πώς συμπεριφέρθηκε όταν ψήφιζαν για τον διωγμό του από την πατρίδα. Κάποιος άγνωστος και αγράμματος παρακάλεσε τον Αριστείδη να του γράψει σ' ένα κομμάτι πηλού: να διωχτεί ο Αριστείδης! Και ο Αριστείδης χωρίς δισταγμό έγραψε αυτό που ήταν επιζήμιο για εκείνον.

Το αχώριστο της ηθικής αναγγέλθηκε με τη χριστιανική πίστη πιο δυνατά απ' ό,τι με οτιδήποτε άλλο. **Μία από τις κύριες αιτίες τής τωρινής σύγχυσης και κακομοιριάς σ' αυτή τη μικρή ευρωπαϊκή ήπειρο είναι το διπρόσωπο της ηθικής**. **Μία ηθική απαιτείται για την ιδιωτική και άλλη για τη δημόσια ζωή**. Ότι **αυτή η διπροσωπία δεν οδηγεί τους λαούς προς το καλό**, μας μαρτυρεί η συμπεριφορά των αρχηγών των Ιεροσολύμων με τον Χριστό και η ακόλουθη μοίρα τού λαού τού Ισραήλ. **Δικάζοντας τον λαό τιμωρούσαν με θάνατο τους ψευδομάρτυρες, αλλά στη δίκη τού Χριστού αναζητούσαν μόνοι τους ψευδομάρτυρες**. Έπειτα, μεταξύ τους έλεγαν ότι ο Ιησούς εργάζεται προς όφελος των Ρωμαίων (Ιωάν. 11, 48), ενώ μπροστά στον Ρωμαίο Πιλάτο, ότι ο Ιησούς είναι εναντίον τών Ρωμαίων και εναντίον τού Καίσαρα, επειδή *«ο βασιλέα εαυτόν ποιών αντιλέγει τω Καίσαρι» (Ιωάν. 19, 12),* προσθέτοντας υποκριτικά: *«Ουκ έχομεν βασιλέα ει μη Καίσαρα» (Ιωάν. 19, 15).* Τούτο είναι **το διπρόσωπο της ηθικής**. **Με την πολιτική ηθική με την οποία οι Ιουδαίοι πολιτικοί ήθελαν να σώσουν τον λαό τους, με αυτήν τον κατέστρεψαν**. Βλέποντας όλη αυτή τη ραδιουργία, όλη αυτή την ανήθικη φαρισαϊκή πλεκτάνη εναντίον Του, ο Κύριος τους προφήτευσε ότι ο οίκος τους θα ερημώσει. Ιδού **ο καρπός τής πολιτικής ηθικής. Ιδού το φοβερό μάθημα για όλους τους αρχηγούς τού λαού, οι οποίοι σκίζουν την ηθική απομακρύνοντάς την από εκείνο το λαϊκό σιδερένιο αξίωμα: «Το δίκαιο κρατά τη γη και τις πόλεις».**

Ειρήνη σε σας και υγεία από τον Κύριο.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...", Ιεραποστολικές Επιστολές Α', Εκδ. "Εν Πλω", σ. 183)